

ТІХ3Х456Н7

актуального мистецтва

АТАКА

Львів, 28.08 - 06.09.2009

Андрій Сагайдаковський

Ігор Янович

Артем Волокітін

Анатолій Белов

Стас Волязловський

Руслан Тремба

www.gudimov.com
www.yagallery.com.ua

А ГАЛЕРЕЯ
АРТ-ЦЕНТР ПАВЛА ГУДИМОВА

Минулорічні звитяги

Павло Маков «Сад»

Галерея «Дзига»

Якщо вже намагатися дати визначення тому, чим для Макова є сад, то можна було б сказати, що сад – це і шлях, і кінцевий пункт призначення і найголовніша мета.

На виставці «Сад» було представлено роботи кількох останніх років. Це такі собі сади і постсади водночас. Це певно вже не сади-мрії, не сади мрійника, не сади мрійництва. Це те, що, послугуючись геологічною термінологією, можна було б назвати «сухим залишком». Випаровуються роки, слова, почуття. Навіть спогади стають менш яскравими і більш графічними. Поза тим, щось таки залишається.

Роботи Макова – це своєрідні пазли. Схожість, спорідненість із цією грою є не тільки візуальна, «технічна», а ще й чуттєва.

Павло Маков, з яким можна було познайомитися 2008 року у Львові – це людина, яка запитує «чи є життя після Садів?»

НАЦПРОМ «Музей»

Олег Тістол, Микола Маценко

Муніципальний театр

...Спільні проекти О. Тістола та М.Маценка «Українські гроші», «Музей України», «Музей Ататюрка», «Музей архітектури», «Мать городов» стали етапними для українського мистецтва. Об'єднані ідеєю «відтворення краси стереотипів», «Нацпрому» як інтелектуального осмислення та критичного аналізу української традиції, вони залучили до художньої дискусії проблеми національної міфології, тему «українського барокко» як переламної і ключової епохи у вітчизняній історії, підключивши до неї радянський досвід і «національне підсвідоме», що визначає внутрішній стрижень світосприйняття та естетичних пріоритетів.

Павло Маков “Сад”

експозиція, галерея «Дзига», 2008

Олег Тістол, Микола Маценко “Нацпром” “Музей”

експозиція, Муніципальний музей, 2008

Андрій Сагайдаковсь

«Щасливе життя»

живопис

28.08-14.09.2009

Музеї етнографії та художнього промислу

Проспект Свободи, 15

Андрій Сагайдаковський є автором чесним до останнього звука вмираючої батарейки в мобільному телефоні. Ідея виставки проста до впертості — життя є щасливим. І жодної іронії з цього приводу. Щастя проглядає крізь діряві килими, беззубу посмішку немовляти, через розрізи синього неба у хмарах.

«Якось я йшов через базар у Львові та побачив кухонну клейонку для столу. На ній було написано «Геппі Лайф». Я тоді подумав, що й справді, життя — воно щасливе!» — розповідає про досвід цього відкриття автор виставки.

Вільний та експресивний живопис є розкутим формально і через спосіб виконання — художник малює на старих килимах, пише кривим антиграфічним шрифтом, користується технікою аплікації і підписує свої роботи різними мовами. Так чи інакше, суворості формату від нього не дочекається. А от щодо наративу зображуваного, то художник наполягає на тому, що все на його картинах виконано у дусі суцільного реалізму. Щасливе життя в його чистому вигляді. І нехай може видатися, що це «шите» білими (чи то пак, чорними) нитками, до твердження автора є сенс дослухатися. Хоча б для того, щоб замислитися, наскільки різним може бути щастя у кожного, хто коли-небудь відчував це почуття на смак.

Олена Мартинюк

"...і ніяких якщо – тарілка зупи та ложка з хлібом"

з колекції Павла Гудімова
килим, олія, 2008

"Віолетта з Коломиї"

килим, олія, 2008

Blasphemous & Kawaii

Ігор Янович

«Контекст»

фотографія, живопис

куратор: павло Гудімов

фотограф: Марія Бикова

музика: Юрій Яремчук

29.08-21.09.2009

Галереї мистецтв «Primus», вулиця Лесі Українки, 16/5.

Так сталося, що чуттєві й водночас стримані роботи Ігора Яновича стали частиною урбаністичного пейзажу. Камера Марії Бикової вихопила й чітко зафіксувала заледве не містичну схожість деяких холстів із графіті на набережній, із покинутим шкільним спортивним залом міста Прип'ять, із кам'яними сходами, що ведуть до води. Ця схожість – заледве вловима, не буквальна, вислизаючи. І поза тим вона існує.

Чи то довілля надихнуло Яновича на створення картин, чи то картини художника надихнули довілля стати саме таким, а не інакшим, – однозначної відповіді нема. Адже є лише інтерпретації і «Контекст».

“Львів, вулиця”

фотографія, 2008

“Київ, під мостом”

фотографія, 2008

“Берізка”

полотно, олія, 2009

“Матрьошки”

полотно, олія, 2009

Артем Волокітін «Герой»

живопис

28.08-13.09.2009

Галерея «Дзига», вулиця Вірменська, 35.

Герой – це маленький хлопчина, який нещодавно скорив вершину кухонної табуретки. Тепер у нього є впевненість у його власних силах в той час, як він отримує підтримку від уявних п’єдесталів.
(А. Волокітін)

Новий проект «Герой» Артема Волокітіна наразі в процесі, тому його концептуалізація ще продовжується. Розмислюючи над різними віковими групами, він помінив, що постать чоловічого героя часто оминається у сучасній українській культурі. «Герой» це спроба заново відкрити сучасній культурі її втрачену маскуліність.

Проект є авторським зануренням у відмінність між чоловічим та жіночим. Чоловік завжди прагне утвердити себе, свою позицію та статус у суспільстві. Він знає, хто він такий, і для нього не є проблемою визначити себе, назвати свою власну дефініцію. Але жінка, для художника, є завжди відкритою потенціальністю, можливістю розвитку та продовження.

Анатолій Белов

«Моє «порно» – моє право!»

street-art

28.08-06.09.2009

вулиця Вірменська, 34

Дослідження, вивчення себе, свого тіла, своєї сексуальності. Споглядання свого оголеного тіла в дзеркалі абсолютно природний момент в житті будь-якої людини. Щоправда до тієї миті, коли вона не сфотографує своє зображення і не опиниться поза законом. Оскільки порнографічні зображення зберігати вдома неможна, хоча в законах навряд чи знайдеться чітке формулювання, що вважати порнографією.

Вторгнення на приватну територію індивіда, зазіхання на його право бути порнозіркою, принаймні у власних очах, право зрозуміти себе і позбутися зажимів, нав'язаних соціумом. Виклесні на вулиці, й відтак, оприлюднені «приватні картинки» виглядають по-людськи незахищеними.

Ось так зараз виглядає новий злочинець – гола людина з фотокамерою.

“Книга”

фотографія, 2009

“Моє порно – моє право”

папір, маркер, 2009

Woe was not
the way

BIBBINI
09

Руслан Тремба

«Не боюся»

комп'ютерна графіка

30.08-06.09.2009

Фабрика повідла, вул. Богдана Хмельницького, 124.

Не бійся дати...життя – народження, початок екзистенції і усвідомлена жертва. Не бійся віддати...життя – етап становлення відокремленої особистості. Не бійся...себе – примирення і завершальний етап у циклі народження і смерті.

«Не боюся» – цикл трансформації від екзистенції до метафізики. Від «речовини» до сутності. Життя – страждання, насолода, жертва, боротьба зі світом. Три скульптури показують проходження всіх етапів від народження, через зростання до самоусвідомлення, від пожертвування до примирення і знаходження сенсу у мирі із буттям бога.

“Небійся віддати” ескіз
комп'ютерна графіка, 2009

“Небійся дати” ескіз
комп'ютерна графіка, 2009

“Небійся себе”
скульптура, 2009

Стас Волязловський, група «Тотем»
«Смерть Голівуду»

відеоарт

30.08-06.09.2009

Фабрика повидла, вул. Богдана Хмельницького, 124.

Відеопродукція херсонської студії «Тотем» і Стаса Волязловського, попри фактичну відсутність бюджету й технічної бази, являє собою значний вклад у золотий фонд як вітчизняного, так і світового кінематографу, відтак, змушує Голівуд, зг'ялтований високими технологіями, завалений дорогезною апаратурою, заздрити і передчувати невідворотний кінець.

“Натурниця”
відео, 2008

“Шампусік”
відео, 2008

Арт-центр Павла Гудімова «Я Галерея» відкрився 12 квітня 2007 року.

Це нове за своїм форматом явище в арт-просторі України, яке є не просто виставковим простором, а інституцією, що складається з кількох важливих підрозділів, та займається різними задачами. Основною метою, звичайно, є комплексна популяризація сучасного українського мистецтва. Це включає, окрім організації виставок ведучим сучасним українським художникам, - відкриття нових імен, проведення лекцій та майстер-класів, проведення паралельних виставок авторам, що тільки починають (проект «Демонстрації»), а також покази сучасного українського відео-арту. Під дахом арт-центру знаходиться також бібліотека з сучасного мистецтва та кіно клуб «А Кіно». Арт-центр «Я Галерея» працює над створенням приватних та музейних колекцій, пропонує консалтинг та креативні рішення у сфері культурних проєктів. Куратор арт-центру «Я Галерея» Павло Гудімов, відомий музикант, архітектор, видавець, «галерист року 2007» за версією журналу Time Out. За шість років активної кураторської роботи він зібрав коло серйозних авторів з усієї країни: Києва, Львова, Луганська, Харкова, Черкас та Криму. Серед них і визнані у світі, і нові імена. Павло Гудімов відкрито декларує цінність творів сучасного мистецтва і прагне створити всі умови для розвитку арт-ринку в Україні.

Арт-центр «Я Галерея» - одна з ланок культурного холдингу //гудімов арт проєкт, який також включає архітектурну майстерню «Я Дизайн», видавництво мистецької літератури «Артбук», креативну групу «Акцент» та музичну групу «Гудімов».

АТАКА
28.08 - 06.09.2009

8 044 492-92-03
49 Б, Хорива, Київ, 04071
accent@gudimov.com

8 044 537-33-51
55/57, Волоська, Київ, 04070
yagallery@yagallery.com.ua

//гудімов арт проєкт
www.gudimov.com
www.yagallery.com.ua

Я ГАЛЕРЕЯ
АРТ-ЦЕНТР ПАВЛА ГУДИМОВА